

PRZYUCZAĆ SIĘ (8) *vb impf*

się (5), sie (3).

praes 1 sg przyuczam się (2). ◇ *imp 2 sg* przyuczaj się (2). ◇ *3 sg* niech się przyuczå (1). ◇ *3 pl* niech się przyuczają (1). ◇ *con 3 pl m pers* by się przyuczali (1). ◇ *part praes act* przyuczając się (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w. s.v. przyuczyc.

Przyzwyczajając się do czegoś, wprawiać się, przygotowywać się; consuescere Calep, PolAnt; docere PolAnt; assuescere Modrz; condiscere Cn (8) : [do opiłej baby:] Miéyże fię tedy dobrze: á iáko bez piwá? Przyuczay fię: niebyłám trzeźwia iáko żywá. KochFr 71; Calep 250a.

przyuczać się czego (1): Cżcie fię też onim [o *Diogenesie*] gdy od iednego vbogiego chleba profił, ci ktorzy tam przytim byli temu fię fmiali y dziwowali, y rzekł im przetoto cżynię bo fię przyuczam nędy. *BielŻyw 73.*

przyuczać się do czego (1): Niech fię [*król Zygmunt III*] do miłości narodu/ ktory spráwować ma/ przyucza *SkarKaz*)(4).

przyuczać się czemu (3): *BibRadz Iudic 3/2; Vmiey rzekę przepłynąć/ i row snadnie fkoczyć/ Konia prętko dofiadać/ i dobrze im toczyć. Prziuczay fię gorącu/ i zimnemu niebu/ Przeftaway kiedi woda może być ku chlebu. Takie początki maiąc/ dopiro mył o tim/ Iako bys i fam umiał woysko wieść napotim. KochSat Cv; SkarŻyw 192.*

cum inf (1): Tych cnot niech fię przyuczaią poznáwác á ćwiczyć fię wnich/ áby nimi nietylko o fobie ále też y o drugich vmieli rádźić. *ModrzBaz 14.*

Synonimy: przyzwyczajając się, wprawiać się.

Formacje współrdzenne cf UCZYĆ.